вода і дощ — істоти невмолимі
жива їх сіль і мова їхня рання
потрапили такими молодими
оскомами на наші поїдання

заходьте в дім а в домі ні краплини
заходьте в сад надокучати осам
заходьте в дно насипано людини
по горло там по гору там по осінь

нас не минути пізно бути просто
стирати букви вгризені в каміння
коли ржавіють голови на кроснах
різновеликі чи однокорінні

коли миршавим легше і невинно
коли красивим довго і нестерпно
коли змивають в сутемінь лавини
держав і жаб нікчемно біле терня

дано не нам то будьмо разом з ними
скуйовджені романтики з барлога
вода і дощ кораблики і рими
і тінь знадсвіту жовта і волога